

de artiști renumiți. Și avea și o impresionantă colecție de discuri, cu interpretări unice în lume. Așa m-am atașat de viitorul meu soț, admirându-l, iar după ce ne-am căsătorit, a rămas pentru mine tot profesorul venerat și respectat.

- Cum ai ajuns să desenezi păsări, un motiv regăsit și în pictura lui Viorel Mărginean ?

- Da, suntem în consonanță, dar eu privesc păsările ca pe mesageri din altă lume. Cred în poveștile unde sufletele se reîntorc pe pământ, ca păsări. Așadar, ele au suflet! În lucrări, am introdus pe lângă păsări, un fel de scriere cu ramuri, frunze sau fructe, pe care o consider din altă lume, și prin care se transmit aceste mesaje. Am convingerea că suntem conectați cosmic și cu aceste mesaje, dacă știm să le primim. Mai cred că atunci când trece prin aer, o pasăre lasă o urmă din sufletul ei. La fel ca acele corabii dispărute, care apar după sute de ani. Păsările picturilor mele marchează trecerea timpului.

- Olga Morărescu Mărginean, deși ai participat la zeci de expoziții în țară și străinătate încă din 1972, prima personală ai prezentat-o în 1996. De ce atât de târziu ?

- Sunt un om idealist și romantic. Ador liniștea și reveria. Îmi place să fac totul temeinic. Pentru o expoziție personală, lucrările trebuie selectate îndelung. Trebuie să se armonizeze între ele, să "cânte împreună".

- Tehnica miniaturii și caligrafia prin care pui în pagină compozițiile fac să te gândești la arta orientală. Pe de altă parte, te preocupă desenul, ceea ce m-a determinat să spun: Olga Morărescu Mărginean e în căutarea desenului ideal. De ce această preferință ?

- Cred că desenul este chintesența artei. Caut un desen pur, abstract, neobiectiv, atemporal, un desen care trăiește prin el, ideal, transcendent, făcând legătura dintre "aici" și "dincolo". Liniile pe fond alb aș vrea să iasă în afara tabloului. Aș vrea să surprind în desen trecerea timpului. Pentru mine, desenul este rege. Caut încă esența formei. Culoarea este un cântec, o boare de vânt, o strălucire.

- Dacă privești lucrările tale, deși vezi flori, fructe, insecte, păsări pe care le zărești și în realitate, de fapt, compozițiile se referă la o lume interioară. În ele poți citi gânduri, stări de spirit, aspirații. Mă înșel ?

- Îmi place să analizez mult un element, să-l pun în relație cu lumea înconjurătoare. Apoi, totul în viață se desfășoară conform unor întâlniri precise între elemente. Lumea începe cu cea mică, nevăzută.

- Învățământului i-ai dedicat aproape jumătate de veac. Ce relevanță are această activitate pentru biografia artistică ?

- Cum spuneam, de mică am vrut să mă fac profesoară. Dezvoltarea talentului unui copil este una dintre cele mai fascinante îndeletniciri, mai ales că adesea oamenii nu sunt conștienți de talentul lor. De aceea, trebuie ajutați să se descopere, așa cum bine observase Socrate încă din antichitate.

Gabriela Bidu

